

POSTANOWIENIE

Dnia 4 września 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXII Wydział Własności Intelektualnej w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia SO Anna Maria Kowalik

Sędziowie: SO Ewa Dietkow

SO Joanna Kornatka

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 4 września 2020 r. w Warszawie

sprawy z wniosku **B. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością** z siedzibą w Poznaniu

z udziałem **B. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Głuchowie**

o udzielenie zabezpieczenia

na skutek zażalenia B.spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Głuchowie na postanowienie Sądu Okręgowego w Warszawie z 20 kwietnia 2020 roku

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Anna Maria Kowalik

SSO Ewa Dietkow

SSO Joanna Kornatka

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 20 kwietnia 2020 r. Sąd Okręgowy w Warszawie XXII Wydział Sąd Unijnych Znaków Towarowych i Wzorów Wspólnotowych w sprawie z wniosku B. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Poznaniu z udziałem B. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Głuchowie o udzielenie zabezpieczenia przed wszczęciem postępowania B. Sprzedaż spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu zabezpieczenia roszczenia o zakazanie B. spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Głuchowie naruszania prawa do słownego znaku towarowego „BOLSIUS” zarejestrowanego w międzynarodowym rejestrze prowadzonym przez Biuro Międzynarodowe Światowej Organizacji Własności Intelektualnej pod numerem IR: 0476419 z prawem ochrony na terytorium Unii Europejskiej, tj. o zakazanie obowiązanej używania oznaczenia słownego „BOLSIUS” jako słowa kluczowego przy definiowaniu reklam w (...)wyświetlanych na stronach (...) .pl lub innych stronach internetowych wyświetlających reklamy (...)pl, a także jako słowa kluczowego w wyszukiwarkach internetowych, poprzez zakazanie obowiązanej – na czas trwania procesu - używania oznaczenia słownego „BOLSIUS” jako słowa kluczowego przy definiowaniu reklam w (...) wyświetlanych na stronach (...)pl lub na innych stronach internetowych wyświetlających reklamy (...)pl, a także jako słowa kluczowego w wyszukiwarkach internetowych. Zagroził B. spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Głuchowie nakazaniem zapłaty na rzecz B. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu kwoty 1.000 (tysiąc) złotych za każdy dzień naruszenia obowiązków określonych w pkt. 1. Oddalić wniosek w pozostałej części oraz wyznaczył B. Sprzedaż spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu dwutygodniowy termin do wystąpienia względem B. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Głuchowie z pozwem obejmującym roszczenie określone w pkt. 1.

Sąd I instancji ustalił, że B. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu (*dalej Uprawniona*) należy do grupy B. - lidera w produkcji świec, podgrzewaczy, wkładów i zniczy w Europie. Uprawniona prowadzi stronę internetową [www. \(...\) .pl](http://www. (...) .pl), której domena zarejestrowana jest na rzecz spółki matki – B. B.V. Oznaczenie „Bolsius” pochodzi od nazwiska założycieli

przedsiębiorstwa prowadzonego od 1870 r. Jest intensywnie używane m.in. dla oznaczania towarów oraz w działaniach reklamowych.

B. B.V. z siedzibą w Schijndel jest uprawniona do wyłącznego korzystania na terytorium Unii Europejskiej ze słownego znaku towarowego BOLSIUS zarejestrowanego przez Biuro Międzynarodowe Światowej Organizacji Własności Intelektualnej pod nr 0476419 m.in. dla towarów w klasach klasyfikacji nicejskiej: 3. (woski nieujęte w innych klasach), 4. (lampki nocne, świece, świece do gorących tac, lampki nocne, воск, stearyna i parafiny, nieujęte w innych klasach), 14. (świeczniki z metali szlachetnych) i 21. (ceramiczne świeczniki i produkty nieujęte w innych klasach). (dowód: wydruk z bazy EUIPO k.148-150, wydruk ze strony wipo.int k.51) B. B.V. upoważniła uprawnioną do korzystania z zarejestrowanych na jej rzecz znaków towarowych oraz do wystąpienia przeciwko spółce B. z pozwem w sprawie o naruszenie prawa do znaku towarowego BOLSIUS IR 0476419.

Z kolei B. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Głuchowie (*dalej Obowiązana*) prowadzi działalność gospodarczą w zakresie produkcji i dystrybucji świec, podgrzewaczy, wkładów i zniczy. Towary stron są oferowane w tych samych kanałach dystrybucji i kierowane to tego samego kręgu odbiorców.

Obowiązana prowadzi stronę internetową pod adresem (...).pl. Po wybraniu frazy „b(...)” w wyszukiwarce (...) wyświetla się reklama strony internetowej www. (...).pl, co wskazuje na wykorzystywanie oznaczenia słownego „bolsius” jako słowa kluczowego i hasła pozycjonującego reklamy spółki B.. Tożsame wyniki uzyskuje się przy wyszukiwaniu według fraz „(...)”, „(...)”, „(...)” i „sklep internetowy(...)” w wyszukiwarce (...).

Powyższych ustaleń Sąd dokonał w oparciu o dokumenty dołączone do wniosku o zabezpieczenie w szczególności ekspertyzę prywatną i wyniki wyszukiwania.

Sąd I instancji zważył, że zabezpieczenia roszczeń wynikających z naruszenia praw własności przemysłowej i zasad uczciwej konkurencji udziela się na zasadach ogólnych. Art. 730 § 1 k.p.c. dopuszcza udzielenie zabezpieczenia w każdej sprawie cywilnej podlegającej rozpoznaniu przez sąd lub sąd polubowny, przed wszczęciem postępowania, jak i w jego toku (§ 2). Zgodnie z art. 730¹ k.p.c., wniosek powinien zawierać uprawdopodobnienie roszczenia oraz interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia, który istnieje wtedy, gdy jego brak uniemożliwi albo poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi albo poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania. Przy wyborze sposobu zabezpieczenia sąd uwzględnia interesy stron w takiej mierze, aby uprawnionemu zapewnić należyłą ochronę prawną, a obowiązanego nie obciążać ponad potrzebę.

Zabezpieczenie roszczeń pieniężnych może nastąpić m.in. przez zajęcie ruchomości - art. 747 pkt 1 k.p.c. Jeżeli jego przedmiotem nie jest roszczenie pieniężne, sąd udziela zabezpieczenia w taki sposób, jaki stosownie do okoliczności uzna za odpowiedni, nie wyłączając sposobów przewidzianych do zabezpieczenia roszczeń pieniężnych, w szczególności sąd może unormować prawa i obowiązki stron na czas trwania postępowania - art. 755 § 1 pkt 1 k.p.c.

W ocenie Sądu I instancji wniosek zasługiwał na uwzględnienie w świetle przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej (tekst jednolity) z 14 czerwca 2017 r. (*dalej Rozporządzenie*). Stosownie do przepisu art. 9 ust. 2 bez uszczerbku dla praw właściciela nabytych przed datą zgłoszenia lub datą pierwszeństwa unijnego znaku towarowego właściciel tego znaku jest uprawniony do zakazania osobom trzecim, które nie mają jego zgody, używania w obrocie handlowym, w odniesieniu do towarów lub usług, oznaczenia, m.in. w przypadku, m.in. gdy oznaczenie to jest identyczne z unijnym znakiem towarowym i jest używane w odniesieniu do towarów lub usług, które są identyczne z tymi, dla których znak ten został zarejestrowany. Skutki unijnego znaku towarowego podlegają wyłącznie przepisom rozporządzenia. W ust. 3 art. 9 stanowi, że na podstawie ust. 2 mogą być zakazane w szczególności:

- a) umieszczanie oznaczenia na towarach lub ich opakowaniach;
- b) oferowanie towarów, wprowadzanie ich do obrotu lub ich magazynowanie w tym celu pod takim oznaczeniem lub oferowanie, lub świadczenie usług pod tym oznaczeniem;
- c) przywóz lub wywóz towarów pod takim oznaczeniem;
- d) używanie oznaczenia jako nazwy handlowej lub nazwy przedsiębiorstwa, lub jako części tych nazw;
- e) używanie oznaczenia w dokumentach handlowych i w reklamie;
- f) używanie oznaczenia w reklamie porównawczej w sposób sprzeczny z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/114/WE.

Gdy sąd uzna, że pozwany naruszył lub że z jego strony istnieje groźba naruszenia unijnego znaku towarowego, wydaje, o ile nie istnieją szczególne powody, decyzję zakazującą określonych działań. Stosuje również środki, zgodnie z przepisami prawa krajowego, których celem jest zapewnienie przestrzegania zakazu (art. 130 ust. 1). Oznacza to zdaniem Sądu I instancji, że jeśli w prawie krajowym istnieją inne jeszcze sposoby (środki ochrony) znaku przed naruszeniem, nieznane przepisom rozporządzenia, sąd powinien je, na wniosek powoda, zastosować do ochrony znaku unijnego. Odnosi się to wprost do przepisów art. 296 ust. 1 i art. 286 p.w.p. Zgodnie z art. 131, do

sądów państwa członkowskiego może być złożony wniosek o zastosowanie środków tymczasowych (w tym zabezpieczających) w odniesieniu do unijnego znaku towarowego, które stosuje się, na mocy prawa tego państwa, do znaku krajowego. (ust.1)

Mając na uwadze powyższe regulacje, Sąd I instancji stwierdził, że w tej części wniosek spółki B. nie jest wolny od wad, jednakże nie wykluczały one udzielenia Uprawnionej zabezpieczenia przyszłego roszczenia zakazowego. Z jego treści, jakkolwiek nie dość poprawnie sformułowanej, wynika, że Uprawniona zamierza dochodzić ochrony słownego znaku towarowego BOLSIUS IR. 0476419, zamiast jednak skupić się na wykazaniu przysługującego jej prawa licencjodawcy, przedstawia dowody dotyczące innych praw wyłącznych B. B.V., które nie są przedmiotem sporu. Dowody i twierdzenia w tym zakresie nie były więc brane przez Sąd pod uwagę jako niemające znaczenia dla rozstrzygnięcia sporu.

W dalszej części rozważań Sąd I instancji zważył, że znak towarowy BOLSIUS IR. 0476419 został zarejestrowany przez Biuro Międzynarodowe Światowej Organizacji Własności Intelektualnej. Dla stwierdzenia, że udzielona ochrona została uznana na terytorium Unii Europejskiej Sąd uzupełnił materiał dowodowy o wydruk z bazy EUIPO (art. 228 § 2 k.p.c.), zgodnie bowiem z art. 189 ust. 1, rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię ma jedynie skutek zgłoszenia unijnego znaku towarowego od dnia jej rejestracji w zastosowaniu art. 3 ust. 4 protokołu madryckiego lub od dnia późniejszego wskazania Unii w zastosowaniu art. 3 ter ust. 2 protokołu madryckiego. Wynika z niego wyłączność używania znaku B. B.V., której niedatowane oświadczenie nie stanowi oczywiście dowodu legitymacji czynnej spółki B. . Z oświadczenia nie wynika w szczególności, że umowa została zawarta w sposób ważny i skuteczny, ani to jakie są uprawnienia licencjodawcy, zważywszy brzmienie art. 25 rozporządzenia. Sąd uznał je jednak za wystarczające dla uprawdopodobnienia faktu udzielenia licencji na korzystanie ze znaku towarowego w pełnym zakresie.

Za wystarczające do wykazania naruszenia przez spółkę B. prawa do znaku towarowego w efekcie bezprawnego używania przez obowiązającą oznaczenia „bispol” jako słowa kluczowego i w reklamie kontekstowej Sąd I instancji uznał również przedstawione przez uprawnioną wyniki wyszukiwania. Sąd podzielił argumentację prawną przedstawioną w motywach wniosku przemawiającą za uznaniem takiego działania za wkroczenie w sferę prawa wyłącznego uzasadniającego wystąpienie z roszczeniami określonymi w art. 9 ust. 3 w zw. z ust. 2a Rozporządzenia.

Korzystanie przez obowiązającą z oznaczenia identycznego ze znakiem w działalności handlowej, w związku z oferowaniem, reklamowaniem i wprowadzaniem do obrotu identycznych

towarów niewątpliwie zakłóca wykonywanie przez znak towarowy BOLSIUS przynależnych mu funkcji oznaczenia pochodzenia, reklamowej i jakościowej.

Zdaniem Sądu I instancji Spółka B. należyćie uprawdopodobniła swój interes prawny w uzyskaniu zabezpieczenia. Aby nie wystąpiły niekorzystne dla niej skutki konieczne było niezwłoczne zapewnienie jej tymczasowej ochrony. Brak zabezpieczenia i długotrwałe oczekiwanie na prawomocne rozstrzygnięcie sądu o zakazaniu obowiążanej naruszeń pozbawi uprawnioną ochrony prawnej i uniemożliwi osiągnięcie celu postępowania głównego. Używanie przez obowiążaną w jego toku kwestionowanych oznaczeń będzie utrwałać skutki naruszenia poprzez zacieranie, w odbiorze konsumentów, różnic pomiędzy towarami stron. Usunięcie skutków takich naruszeń w przyszłości może okazać się bardzo utrudnione, jeśli w ogóle możliwe.

Żądany sposób zabezpieczenia co do zasady odpowiadał treści przyszłego roszczenia, wymagał jednak doprecyzowania przez Sąd, który dokonał zmian sformułowań w porównaniu ze zgłoszonym żądaniem mieszczącym się w granicach wyznaczonych w art. 321 k.p.c. Zapewni on spółce B. należytą ochronę prawną, a obowiążanej nie obciąży ponad potrzebę, może ona bowiem prowadzić działalność gospodarczą nie naruszając praw i interesów gospodarczych osób trzecich (art. 730¹ w zw. z art. 755 § 1 pkt 1 k.p.c.).

Dla zapewnienia przestrzegania przez obowiążaną tymczasowych zakazów Sąd postanowił o zagrożeniu spółce B. nakazaniem zapłaty na rzecz uprawnionej sumy przymusowej w kwocie 1.000 zł za każdy dzień nieprzestrzegania obowiązków określonych w pkt 1 (art. 756² § 1 w zw. z art. 1051¹ k.p.c.).

Stosownie zaś do treści art. 733 k.p.c., wyznaczył uprawnionej dwutygodniowy termin, w którym pismo wszczynające postępowanie powinno być wniesione pod rygorem upadku zabezpieczenia.

Na powyższe postanowienie Zobowiązana złożyła zażalenie, w którym wniosła o uchylenie postanowienia w pkt 1, 2 i 4.

Zaskarżonemu postanowieniu zarzuciła:

- 1) naruszenie przepisów postępowania, które mogło mieć wpływ na treść orzeczenia tj.:
 - a) art. 233 § 1 k.p.c. poprzez wyprowadzenie z materiału dowodowego, tj. w szczególności z wydruków z bazy EUIPO, wniosków z niego niewynikających, a ponadto sprzecznych z zasadami logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego, że znak towarowy "BOLSIUS" zarejestrowany przez Biuro Międzynarodowe Światowej Organizacji Własności Intelektualnej

pod numerem IR 0476419 z prawem ochrony na terytorium Unii Europejskiej jest znakiem słownym, podczas gdy ten znak towarowy jest znakiem graficznym, a co za tym idzie nie da się do używać jako oznaczenia słownego przy definiowaniu reklam w (...) wyświetlanych na stronie (...).pl lub innych stronach internetowych wyświetlających reklamy (...) .pl, a także jako słowa kluczowego w wyszukiwarkach internetowych,

- b) art. 228 § 2 k.p.c. poprzez niewzięcie pod uwagę przez Sąd z urzędu, jako faktu niewymagającego dowodu, informacji powszechnie dostępnej oraz faktu znanego sądowi z urzędu, iż znak towarowy „BOLSIUS” zarejestrowany w międzynarodowym rejestrze prowadzonym przez Biuro Międzynarodowe Światowej Organizacji Własności Intelektualnej pod numerem IR 0476419 jest znakiem graficznym, a nie słownym;
 - c) art. 233 § 1 k.p.c. poprzez błędną ocenę zgromadzonego materiału dowodowego i uznanie, iż Obowiązany może używać, w szczególności w czasie trwania procesu, oznaczenia „BOLSIUS” jako słowa kluczowego przy definiowaniu reklam w (...) wyświetlanych na stronie (...).pl lub innych stronach internetowych wyświetlających reklamy (...).pl, a także jako słowa kluczowego w wyszukiwarkach internetowych, podczas gdy Obowiązany nie używa oznaczenia „BOLSIUS” jako słowa kluczowego przy definiowaniu reklam w (...)wyświetlanych na stronie (...).pl lub innych stronach internetowych wyświetlających reklamy (...).pl,
 - d) art. 730¹ § 1 i 2 k.p.c. poprzez jego błędne zastosowanie i udzielenie zabezpieczenia, w sytuacji, gdy Uprawniony nie uprawdopodobnił roszczenia ani interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia, tj. że brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie;
- 2) przepisów prawa materialnego tj. art. 9 ust. 1 i 2 Rozporządzenia oraz art. 25 Rozporządzenia poprzez uznanie, że B. sp. z o.o. posiada legitymację czynną do dochodzenia roszczeń, w tym dochodzenia zabezpieczenia roszczeń, ze znaku towarowego „BOLSIUS” zarejestrowanego przez Biuro Międzynarodowe Światowej Organizacji Własności Intelektualnej pod numerem IR 0476419, podczas gdy właścicielem tego znaku towarowego jest B. B.V. z siedzibą w Schijndel, Królestwo Zjednoczonych Niderlandów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie Uprawnionej jest bezzasadne. Analiza stanu faktycznego ustalonego w sprawie doprowadziła Sąd Odwoławczy do przekonania o słuszności podjętego przez Sąd I instancji rozstrzygnięcia.

Przede wszystkim Sąd I instancji prawidłowo uznał, że Uprawniona uprawdopodobniła, iż posiada legitymację czynną do wystąpienia z niniejszym wnioskiem. Do wniosku dołączono bowiem oświadczenie Prezesa Zarządu B. B.V., z którego wynika, że B. B.V. udzieliła zgody B. sp. z o.o. na wystąpienie z powództwem o naruszenie prawa ochronnego na znak towarowy zarejestrowany pod numerem IR0476419 przeciwko B. sp. z o.o. w Głuchowie (k.48-49), na etapie postępowania zabezpieczającego jest to dowód wystarczający.

Nie można zgodzić się również z zarzutami Obowiązanej, iż Sąd I instancji nieprawidłowo uznał, że znak towarowy "BOLSIUS" zarejestrowany przez Biuro Międzynarodowe Światowej Organizacji Własności Intelektualnej pod numerem IR 0476419 z prawem ochrony na terytorium Unii Europejskiej jest znakiem słownym.

Zdaniem Sądu Odwoławczego z informacji ujętych w EUIPO jednoznacznie wynika, że przedmiotem ochrony jest znak słowny, na co wskazuje oznaczenie „Type: Word”, a nie „Figurative” co oznaczałoby znak graficzny. Powyższe jest w pełni zgodne z definicją znaku towarowego słownego, który składa się wyłącznie ze słów lub liter, cyfr, innych standardowych znaków typograficznych lub ich kombinacji, które można zapisać. Natomiast znak towarowy graficzny to taki, w którym zastosowano niestandardowe znaki, stylizację lub układ, cechę graficzną lub kolor, na przykład znaki, które składają się wyłącznie z elementów graficznych.

Sąd odwoławczy nie miał również wątpliwości, że Sąd I instancji prawidłowo przyjął, w oparciu o zaoferowany przez Uprawnioną materiał dowody w postaci ekspertyzy i wyników wyszukiwania na stronach internetowych, że Obowiązana używając oznaczenia „bispol” jako słowa kluczowego i w reklamie kontekstowej narusza prawa Uprawnionej do znaku towarowego. Jak wynika bowiem z protokołu sporządzonego przez Notariusza 25 lutego 2020 roku po wywołaniu w wierszu adresu przeglądarki internetowej (...):

- a) frazy „(...)” wyświetliła się strona internetowa, której kolorowy wydruk w część stanowi załącznik nr 1 do protokołu tj. reklama strona sklepu internetowego (...) (k.121),

- b) frazy „(...)” wyświetliła się strona internetowa, której kolorowy wydruk w część stanowi załącznik nr 2 do protokołu tj. reklama sklepu internetowego (...) (k.122),
- c) frazy „(...)” wyświetliła się strona internetowa, której kolorowy wydruk w część stanowi załącznik nr 3 do protokołu tj. strona sklepu internetowego (...) (k.123),
- d) frazy „(...)” wyświetliła się strona internetowa, której kolorowy wydruk w część stanowi załącznik nr 3 do protokołu tj. reklama strona sklepu internetowego (...) (k.124).

Wobec powyższego, prawidłowo Sąd I instancji uznał, że roszczenie Uprawnionej zostało uprawdopodobnione.

Oceny tej nie zmieniają dowody dołączone do zażalenia w postaci aktu notarialnego – protokołu z wyświetlenia stron internetowych z 8 maja 2020 roku i 3 czerwca 2020 roku, z których wynika, że po wpisaniu w wierszu przeglądarki internetowej [https://www. \(...\) .com](https://www. (...) .com) fraz „(...)”, „Sklep internetowy (...)”, „(...)i „(...)” wyświetliły się adresy właściwych stron internetowych tj. sklepu internetowego (...) , których zrzuty z ekranu stanowiły załączniki do obu protokołów.

Powyższe dowody potwierdzają jedynie okoliczność, iż w dniach 8 maja i 3 czerwca 2020 roku wyniki wyszukiwania fraz „(...) sklep internetowy”, „(...)”, „(...)” i „(...)” dały takie właśnie wyniki. Jednakże w żadnym razie nie jest to dowód na to, że takie wyniki wyszukiwania uzyskano wcześniej, a ta okoliczność miała istotne znaczenie w sprawie, ponieważ wyszukiwania przeprowadzono po doręczeniu Uprawnionej odpisu zaskarżonego postanowienia, co miał miejsce 27 kwietnia 2020 roku.

Powyższe okoliczności, świadczą o tym, że Uprawniona po otrzymaniu odpisu postanowienia z 20 kwietnia 2020 roku po prostu się do niego zastosowała, a nie że nie naruszała prawa do słownego znaku towarowego „BOLSIUS” w okresie wskazanym przez Uprawnioną.

Sąd odwoławczy nie miał również wątpliwości co do tego, że udzielenie zabezpieczenia było konieczne, aby nie wystąpiły niekorzystne dla Uprawnionej. Słusznie bowiem Sąd I instancji uznał, że brak zabezpieczenia i długotrwałe oczekiwanie na prawomocne rozstrzygnięcie sądu o zakazaniu Obowiązanej naruszeń pozbawi uprawnioną ochrony prawnej i uniemożliwi osiągnięcie celu postępowania głównego. Używanie przez Obowiązaną w jego toku kwestionowanych oznaczeń będzie utrzymywać skutki naruszenia poprzez zacieranie, w odbiorze konsumentów, różnic pomiędzy towarami stron. Usunięcie skutków takich naruszeń w przyszłości może okazać się bardzo utrudnione, jeśli w ogóle możliwe. Tym samym w ocenie Sądu odwoławczego została spełniona przesłanka z art. 730¹

k.p.c., że wniosek powinien zawierać uprawdopodobnienie roszczenia oraz interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia, który istnieje wtedy, gdy jego brak uniemożliwi albo poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi albo poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania.

Reasumując, wobec braku podstaw do uwzględnienia zażalenia, Sąd oddalił je na podstawie art. 394^{1a} k.p.c. w zw. z art. 397 § 3 k.p.c.

SSO Anna Maria Kowalik

SSO Joanna Kornatka

SSO Ewa Dietkow